

Farní občasník

Časopis farního společenství v Otrokovicích

Číslo 4, ročník XIX

neděle 22. 6. 2008

„Akčně“ ve stopách apoštola Pavla

Při pročitání jak Starého, tak Nového zákona se na mnoha místech setkáme s tím, že lidé odněkud někam putovali. Ať už to byl Abrahám putující do Bételu, Josef ve službách faraona po Egyptě, samotný Ježíš procházející krajem Galileje a Samařska, sv. Pavel při svých „akčních“ apoštolských cestách do Soluně, Atén, Efesu, Antiochie... Věřím tomu, že všichni při svých cestách vzdávali Bohu díky za krásy krajiny, která je obklopovala, za sluneční zář, která všem přináší radost, za noční hvězdné nebe, za prozpěvující vítr.

Blíží se snad nejoblíbenější část roku – léto – a s ním spojené prázdniny a dovolené. Školáci pomalu odkládají aktovky, studenti sprádkají plány, kam vyrazit a co podniknout, pracující se těší, že aspoň na chvíli se vymaní z kolotoče v práci a načerpají sílu do dalších týdnů a měsíců. Lidé se ve větší míře dávají do pohybu. Příroda hýří všemi barvami – žluté lány obilí a v nich červené víčí máky, u polních cest fialově kvetoucí šalvěje a modré chrpy. Nebyla by škoda všechny tyto malé krásy a radosti promarnit vysedáváním u počítače nebo sledováním televizních pořadů zabíjejících drahocenný čas? Mějme zvláště v tomto období radost z pohybu, radost ze vší krásy, která nás obklopuje, jen co se odhodláme a vyrazíme třeba jen za

hranice města. Pokud to jde, projedte se na kole a nasávejte teplý letní vzduch provoněný třeba sušícím se senem. Sjíždějte řeky nebo si jen sedněte na jejich břeh a dívejte se, jak se sluneční paprsky odráží na hladině. Kochejte se pohledem z vrcholků hor, které člověku aspoň na chvíli dávají zapomenout na každodenní starosti. Nebo si prostě jen tak sedněte v parku, přečtete si knížku nebo se posadíte na zahrádce před domem a poslouchejte prozpěvující ptáčky a vnímejte vůni třeba právě posečeného trávníku. A buďte vděční – za to, že jsme a že každý den přináší i sebemenší důvody k radosti. A slovy známé písničky si můžete zašeptat – *Bože Otče na nebi, každý tvor tě velebí, celá Země zpívá si, žes ji stvořil do krásy.*

Přeji všem aktivně strávené letní dny.

Daniela Kořenková

P.S. Není potřeba trávit dovolené za hranicemi naší země, stačí vyrazit za hranice města a nabízí se vám plno možností, kam nasměrovat rodinný výlet – skanzen v Rymici, rozhledny na Brdu, Doubravě, zříceniny hradu Lukova, Cimburku, Brumova, Čertovy skály, Pulčínské skály, Kazatelna a hora sv. Klimenta v Chříbech, cyklostezky do Uherského Hradiště, Velehradu, Kroměříže, Bunče apod.

Letní tábory a jejich vedoucí

Opět se blíží letní tábory našich tomíků. Kluci mají tábor 19.7.-2.8., holky ve dnech 2.-16.8. Děcka tam budou bez maminek a tatínek, zato v péči oddílových vedoucích. Kdo jsou oddíloví vedoucí, jaké mají názory, zkušenosti? Co vše musí znát, než dostanou k vedení oddíl? To vše se můžete dočíst na několika následujících stranách.

Jako Don Bosko

Je to už několik let, co jsem jako malý kluk chodil každou sobotu na naše ministrantské schůzky. Fara vždycky tou dobou doslova praskala ve švech. Od sklepa až po půdu, snad v každé místnosti byla některá ze skupinek děcek,

kluků i holek. Zkrátka pořádný rachot **J**, až jsme se všichni kolikrát divili, jak to ten otec (tehdy P. Vojtěch Šíma) může s námi vydržet.

Už tehdy nás naši vedoucí učili o jednom knězi, který by se doslova roztrhal pro mladé chlapece. Jmenoval se Don Bosko. Také jeho dům byl plný kluků a jejich křik se rozléhal široko daleko. Jemu to však nevadilo. Naopak, měl vždy místo pro každého – jak ve svém domě, tak i ve svém srdci! Historky o něm a o jeho hoších jsme tehdy doslova hltali. Taky asi každý z nás chtěl být jako oni.

Dnes stejně jako tehdy opět sobotu co sobotu chodím na schůzky. Změnilo se „jenom“ to, že tentokrát jsem tam ne už jako dítě, ale jako vedoucí. A stejně jako tehdy naši vedoucí nám se snažíme i my předávat našim klukům něco z toho, co jsme my sami tehdy dostali. A i teď je tady s námi naše známá postava. Don Bosko je stále naším velkým vzorem a my se mu i v této naší činnosti snažíme aspoň trošičku přiblížit.

Činnost vedoucího je někdy docela náročná a neomezuje se jenom na zmíněné sobotní schůzky, ale zabere mnohem

více času. K tomu, aby člověk mohl vést, je nutný nejen ten čas, ale je potřeba mnohem víc. Potřebné jsou také určité předpoklady a kvality. Umět si s děckama „zablbnout při hrách“, umět je povzbudit i napomenout, když je to třeba, umět poradit i něčemu naučit. Don Bosko tohle všechno mistrovsky ovládal, a tak se i my snažíme jít v jeho stopách. Mnohokrát musel řešit mezi svými borci různé problémy. A tak často si i my, když se dostáváme do různých situací, říkáme, jak by to asi řešil on. Já sám jsem už tohle zažil několikrát a můžu říct, že právě znalost toho, jak se svými hochy v oratoři řešil různé problémy Don Bosko, se mi už tolikrát vyplatila.

Z příběhu Dona Boska taky víme, jak systematicky pracoval se svými spolupracovníky v oratoři. Pravidelně se s nimi scházel a postupně jim předával své zkušenosti a tak si vlastně vychovával své nástupce. I my máme svá pravidelná setkání vedoucích. U holek je to Kormidlo, kluci zase mají své PraSe (pracovní setkání). Jednou za měsíc pak bývá společná schůzka – Louskáček. A stejně tak se snažíme i vychovávat své nástupce. K tomu nám slouží několik možností. Tak například jsme už několikrát využili kurzu Minifor, který pořádá Centrum pro mládež naší olomoucké arcidiecéze. Tento kurz je určen pro kluky, kteří se chystají být vedoucími ministrantů. Z dalších podobných kurzů, které využíváme, jsou to např. Moravská táborová škola pořádaná Aso-

ciací turistických oddílů mládeže (ATOM). ATOM také pořádá školení vedoucích oddílů a školení hlavního vedoucího tábora.

Tak jako Don Bosko budoval své dílo, chceme i my budovat to „své“ tady u nás ve farnosti. I dál chceme jít ve sto-

pách našeho velkého vzoru. Kéž se nám to společně daří ke prospěchu nás všech. A tak stejně jako při modlitbách na našich schůzkách ať i dál zaznívá to naše oblíbené – svatý Done Bosko, oroduj za nás!

Honza Žalčík

Kormidlo alias schůzka vedoucích holek TOM 1412

„Nebude přehnané tvrdit, že lodní kormidlo je jednou z nejdůležitějších částí lodi. Když se vám poškodí nebo selže, může to mít za následek poškození nebo ztrátu modelu. Správně provedené kormidlo zajišťuje plnou manévrovatelnost modelu. Proto jeho zhotovení musíme věnovat obzvláště velkou péči. Zde se nám nekvalitní a uspěchaná práce může vymstít.“ (Citace z internetových stránek modelářů lodí.)

Možná jste už slyšeli i o jiném Kormidle než je to výše zmíněné (např. v nedělních ohláškách při mši, nebo jen tak při rozhovoru vedoucích holek u kostela, apod.)

V našem pojetí je Kormidlo společenstvím vedoucích holek, které společně určují směr, jakým se schůzky, akce a aktivity budou ubírat. Ovšem bez kapitána by to nešlo a tím je pro nás Bůh. Je to Ten, který má hlavní, první i poslední slovo v našich životech a spojuje naše smýšlení a cíle. Tedy sjednocuje vše, o co se snažíme a kam se s naší lodí – oddílem ubíráme.

Chceme-li lodí manévrovat, věnujme zhotovení kormidla velkou péči, říká výše uvedená citace. Setkávání se na Kormidlech se snažíme poctivě účastnit. A to se nám ne vždy daří, jak by mělo. Taky je to mnohdy heroický výkon najít ve svých diářích (popsaných akcemi, aktivitami i povinnostmi) večer, který by všem vyhovoval. A to večer ideálně kaž-

dý měsíc jeden, nejlépe v pátek, sobotu nebo neděli a věnovat ho konkrétnímu plánování zamýšlených akcí. Nejednou je potřeba umět jedna druhé ustoupit, udělat kompromis už jen proto, abychom se dohodly na termínu Kormidla a sešly se. I to naše společenství činí pevnějším. O to víc potom mrzí, když se přesto všechny nesejdeme (i to se nám stává) a plánování vázne.

V 1. pololetí (leden - červen) si rozdělujeme úkoly a připravujeme mimo pravidelné páteční schůzky s děckama oddílovou zábavu, víkendové akce pro děcka, „OSY“ (což jsou akce otevřené všem děckám a mládeži i mimo oddíly).

Největším tématem je letní stanový tábor a s ním spojená předtáborovka. Vymyslíme téma tábora (z minulých let zmíním Neználka, Kocourkov, Izraelity, ...), tvoříme příběh tábora (což mnohdy vyžaduje zapátrat v knihách a ve svém okolí), vyrábíme rekvizity, kostýmy, hledáme místa pro zajímavé výlety, sháníme hry a soutěže, vymyslíme scénky, zajišťujeme veškerý program zábavný i duchovní, dumáme nad duchovní podobou modliteb a četby na táboře. A spoustu dalších nezbytných věcí.

Ve druhé polovině roku (září – prosinec) hodnotíme tábor, plánujeme další akce

(noční výsadek, „OSY,“ Mikulášskou besídku, Živý betlém nebo Vánoční besídku, Výšlap na Hostýn, Silvestrovský pochod), připravujeme pravidelné páteční schůzky, víkendové akce, účastníme se s děckama turistických závodů, s vedoucíma kluků se scházíme jednou měsíčně na Louskáčcích (neboť všechny akce plánujeme a vytváříme společně s klukama a tam je na plánování i rozhovory nad různými tématy vymezený prostor). Mimo oddíl některé z nás absolvují přípravu na biřmování, píšou maturitní či bakalářské nebo diplomové práce, stíhají brigády, učí se na zkoušky a písemky, dávají dohromady oddílové účetnictví, mnohé z nás nacvičují zpěvy na Vánoce, Velikonoce, zpěvy na mše svaté, účastní se různých potřebných školení atp.

To vše nás mnohdy stojí téměř veškerý volný čas. Avšak nestěžujeme si, jdeme

do toho každý rok znova a s nadšením, které se nám někdy více někdy méně vrací v reakci děcek, pro které to všechno rády děláme.

Naštěstí na této dobrodružné plavbě nejsme samy. Našimi partnery jsou kluci s oddílu TOM 1419, celá farnost sv. Vojtěcha a město Otrokovice. A především naši blízcí doma, jež nás trpělivě podporují a víra, jež nás spojuje.

Letos naše oddíly slaví 20 let od založení. Je to ohromné číslo a ohromná hromada fotek, smysluplně stráveného času, vzpomínek, zážitků, přátelství, radosti, Boží milosti, ...

Přeji tedy nám všem, ať s pomocí Boží i nadále kormidlujeme svou loď, kvalitně, bez zbytečného spěchu, trpělivě a s radostí.

Veronika Šišková

O vedoucích a přijetí zodpovědnosti

Krátce poté, co jsem nastoupil do farnosti, jsem byl postaven před otázku, jestli bude dál pokračovat Louskáček a jestli se ho jako farář budu účastnit. A tak jsem postupně začal pronikat do toho, jak v naší farnosti funguje práce s dětmi a mládeží. Dá se očekávat, že jiný bude pohled na vedoucí ze strany samotného Turistického oddílu a jiný ze strany farního společenství.

Já přirozeně více vnímám ten druhý pohled. A někdy mám pocit, že když přijde řeč na fungování schůzek a akcí, tak je to hlavně o tom, jaké problémy to farnosti přináší. A možná, že to, kolik života tyto aktivity vnáší do farnosti, se snadno začne brát jako samozřejmost. Jenže já dobře vím, jak je v mnoha farnostech těžké získat mládež, aby něco dělala a do něčeho se zapojila. A kde k tomu chybí nějaké zázemí, je to téměř nemožné.

Proto si velmi cením, jaké zázemí po této stránce u nás umožňuje TOM. Díky organizaci oddílu se vytváří přirozené podmínky, aby se děti v dospívání z farnosti jen tak snadno nevytrácely a z některých mohli vyrůst vedoucí, kteří jsou schopní věnovat svůj čas i síly druhým.

A to není vůbec žádná samozřejmost, protože to vyžaduje od každého vedoucího nemálo času a úsilí. Starší generace si možná všimne víc toho, co mladí nezvládnou, co zanedbají a na co nemyslí. Snad bychom se v tomto směru měli všichni učit přijetí zodpovědnosti. Co s tím, když si myslím, že někdo druhý by měl něco udělat, ale jemu to nedochází a zodpovědnost za to necítí. Pokud to ale dochází mně, nejsem pak já ten, který za to má vzít zodpovědnost?

otec Josef

Co znamená být hlavním vedoucím tábora

A si největší akcí z celého roku pro děti i pro jejich vedoucí je pobyt na táboře. Na tuto akci je vždy jeden z nich určen jako hlavní vedoucí. O tom, co všechno tato funkce obnáší, jsme si povídali s Tomášem Čambalou.

Víme, že jsi tuto funkci vykonával už několik let. Řekni nám, kdo se vlastně může takovým hlavním šéfem tábora stát?

Určitě si každý z nás, právě teď, při čtení toho článku, položil otázku: „Mohl bych se jim někdy stát já?“ Z vlastní zkušenosti vám se 100% jistotou odpovídám, že můžete! Chce to jen velkou dávkou trpělivosti!

Jak se stát hlavním vedoucím tábora?

Každý, kdo se chce stát hlavním vedoucím tábora, musí absolvovat víkendový kurz pro vedoucí tábora. Na daném kurzu se probírají důležité věci, které se týkají přímo tábora. Především bezpečnost a práce s dětmi.

Jak probíhá takové školení?

Já osobně jsem takové školení absolvoval před 3 lety. Když jsem na školení vyrážel, byl jsem z kurzu celkem nervózní. Avšak když jsem dorazil na místo, zjistil jsem, že to bude krásný a pohodový víkend. Sotva jsem se zabydlel, už začínal kurz. V prvním kroku se všichni účastníci seznamují (kdo odkud pochází apod.). No a následně už hlavní školitel ponoří do výkladu, jak a co má člověk dělat, když je hlavní vedoucí tábora. Přednáší zdravotní péči, první pomoc, jak se chovat ve stresových situacích, jak řešit problémy vzniklé na táboře, jak organizovat a koordinovat ostatní vedoucí na táboře a spoustu dalších věcí. Až

člověk projde celou procedurou všech přednášek, tak ho čeká závěrečný test. Test se skládá z toho, co člověk slyšel na přednáškách. Když ho člověk „náhodou“ nenapíše, vzápětí píše opravný test. Takže to člověk vždy udělá **J**

Ovšem víkend není zaměřen jen na nestálém přednášení, co hlavní vedoucí může a nemůže dělat na táboře, ale také si účastníci zpestří kurz hrami. Hry mají výchovný charakter nejen pro děti, ale také pro vedoucí. Tím jsem si jistý i teď, kdy už jsem několik let vedoucí.

A jak vypadá činnost hlavního vedoucího přímo „v akci“?

Hlavnímu vedoucímu začíná tábor v podstatě dávno před jeho začátkem. Nejprve rozposílá papíry o tom, že náš oddíl bude pořádat tábor. Dále pak musí zajistit praktického lékaře, který se nachází blízko našeho stanového tábora. A dál zajišťuje ještě kuchařky a táborového řidiče i auto. Prvotní část bych mohl nazvat nejlhčí, protože následující část je prostě jedním slovem **MAKAČKA J**.

Všichni vedoucí začínají vymýšlet program 14denního tábora. Především pak táborovou hru, na kterou dohlíží právě hlavní vedoucí tábora (když něco nevyjde na táboře, tak je to vždy na hlavního vedoucího)!!

Když je vše připravené a nastane den odjezdu na tábor, začíná hlavnímu vedoucímu „létačka“ už od rána!! Vedoucí je už dávno sbalený a ráno vyráží např. nakládat vozík s rekvizitami, jen aby děti neviděly, co je na táboře čeká za překvapení. Následně jde do skříně s oddílovými věcmi, které se nachází v klubovně, potažmo v bývalém bazaru. Odtud vybírá vše, co se bude hodit. A není toho zrovna málo: gemy (stany), malá koupací souprava (polní sprcha), deky, krabice a truhly plné společen-

ských her (ať už do hangáru či na louku), kotlíky a spoustu dalších x věcí. Sotva vše nachystá, už se blíží doba srazu všech táborníků. V podstatě na srazu už přebírá děti od rodičů a tím i zodpovědnost za ně.

Jaké jsou další povinnosti přímo na táboře?

Nejenže na táboře zodpovídá za děti, ale má na starosti i to, aby na táboře vše mělo pevný řád a chod. Přiznejme si, že když nejsou dána pevná pravidla, na táboře vzniká chaos.

Hlavní vedoucí ztrácí plnou zodpovědnost za děti v okamžiku, kdy se vrátí do

Otrokovic a předá všechny děti svým rodičům. Zatímco děti jsou už po 14 dnech doma u svých rodin, počítačů a pořádné vany, hlavní vedoucí ještě musí uložit všechny věci, co se používaly na táboře, zpět do skříní. Pak už se může vydat taktéž domů.

Doma ho pak čeká už jenom poslední část práce – vyúčtuje celý tábor no a pro daný rok funkce hlavního vedoucího tábora uhasíná.

Díky za rozhovor a přejeme, aby oba vaše letní tábory proběhly pohodově a úspěšně!

Co nás trápí...

Sotva skončilo pro studenty z řad vedoucích náročné období maturit a státnic, přidaly se nervy s přijímacími zkouškami na vysoké školy. Do toho nás začíná tlačit čas s přípravou tábora, která je v plném proudu.

Jsme vděčné za všechny rodiče, kteří nás podporujete modlitbou, důvěrou, když nám svěřujete své děti, tím, že si své dítě vyzvedáváte včas ve smluvnou dobu a na smluveném místě, že s námi mluvíte o svých obavách. Pomáháte nám, když vidíte, že někde něco skřípe. Potom máme možnost společně hledat a najít řešení tak, aby vše sloužilo ve prospěch dětí. Protože nikdo nezná dítě lépe než jeho rodič, jsme vděční za každý podnět od vás rodičů.

Bohužel jsou mezi vámi rodiči i takoví, které známe jen z vyplněných přihlášek do oddílů, případně z hodně letného setkání u kostela či na nádraží při předávání dětí. Možná nás často vidíte a potkáváte, jak se ženeme na zkoušku sboru, na schůzku vedoucích či na mši, a prostoru pro společnou řeč je málo. Věřte nám, že nás to trápí a hledáme způsob jak to změnit. Brzy se k vám dostane anketa, která nám o tomto problému

může mnohé napovědět. Pomůžete nám?

-všechny vedoucí holek z TOM 1412-

Hudba v zahradách – a zámku Kroměříž

Od června do srpna proběhne v Kroměříži již tradičně hudební festival Hudba v zahradách a zámku. Letošní koncerty budou převážně věnovány skladbám ze zámeckého hudebního archivu, skladatelům a hudebníkům působícím na Arcibiskupském zámku v Kroměříži.

Doporučujeme:

n 2.7.2008, 19:30: Hudba z kroměřížského archivu v odlesku žesťových nástrojů. Atrium ZUŠ (Budova bývalého kanovnického domu), za špatného počasí chrám sv. Mořice, hraje žesťový soubor BRASS 6.

n 23.7.2008, 19:30: Italské baroko v Kroměříži - Oratoria a motteta Giacomo Carrissimi. Chrám sv. Mořice, hraje Capella Regia Musicalis.

Židovská náboženská obec Holešov

Kdybychom psali Ekumenické okénko před sto nebo sto padesáti lety, byl by počet jeho dílů jistě menší než dnes, ale určitě by se v něm objevil díl pojednávající o některé židovské náboženské obci v okolí Otrokovic.

Židé dnes již v okolí prakticky neexistují, ovšem jejich stopy zůstávají. Svědčí o tom např. jména členů dvou židovských rodin na památníku obětem druhé světové války nedaleko starého otrokovického kostela. Hroby příslušníků židovského etnika leží na okraji Lesní hřbitova nad Zlínem. Větší židovská obec byla v Kroměříži v ghetu mezi nynější hlavní cestou a náměstím a ke společné modlitbě se scházela v synagoze, která stála na místě dnešního Domu kultury. Určitě bychom před sto lety museli psát o židovské obci v Holešově, jedné z největších a nejvýznamnějších na střední Moravě.

Židé se větší míře začali usidlovat v Holešově v 15. století. Během staletí se stali velmi významnou komunitou. Od 17. do 19. století zde působila ješiva - vyšší náboženská škola. Od roku 1849 do roku 1919 existovala dokonce v Holešově samostatná židovská politická obec s vlastní správou, starostou, policií, hasiči apod.

Nejvíce Židů (celkem 1694) žilo v Holešově v roce 1848, tvořili plnou třetinu obyvatelstva. Vlastnili značné množství domů, pozemků, obchodů a řemeslnických dílen. Některé objekty byly v majetku židovské obce: radnice, zimní modlitebna, rabinát, objekt rituální lázně. Mezi nejvýznamnější památky však patří Stará (Šachova) synagoga pocházející z 16. století a rozsáhlý židovský hřbitov s obřadní síní. Na konci

19. století nechala obec postavit Novou synagogu, ta však byla války zbořena. Účel mnohých budov svědčil o výchovných a vzdělávacích snahách židovské obce i o silném sociálním citění: Obec měla vlastní obecnou školu, talmudskou studovnu, špitál a chudobinec.

Židé v Holešově přežili různé ústrky i pogromy. Počet židovského obyvatelstva však postupně klesal a v lednu 1943 jich zbylo v Holešově jen 243. Všichni byli deportováni do koncentračního tábora, odkud se po válce vrátilo pouhých 15 osob.

Po válce byl v Holešově obnovena menší náboženská obec, v polovině 20. století se změnila v pouhý synagogální sbor spadající pod náboženskou obec Kyjov, pak pod ŽNO Brno. Synagogální sbor v Holešově však kolem roku 1980 úmrtím posledních členů zanikl. Dnes údajně žijí v Holešově jen dvě rodiny židovského původu.

Pavel Ludvík

Týden židovské kultury

Bohatou historií a kulturou židovské obce v Holešově připomíná od roku 2001 občanské sdružení Olam, které v létě již po několik let pořádá festival Týden židovské kultury. Letos se tato akce koná na přelomu července a srpna. Návštěvu některého z pořadů můžete využít i k prohlédnutí některé z židovských památek a k příjemnému prožití letního večera.

Program festivalu je letos tématicky zaměřen na rodinu a partnerské vztahy v židovství a je věnován 60. výročí vzniku státu Izrael.

Místa pořádání: (ŠS) – Šachova synagoga, (NA) Náměstí, (KS) Kino Svět, (MG) Městská galerie, (DC) Drive club

Neděle: 27.7.

15.00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ TÝDNE ŽIDOVSKÉ KULTURY, koncert skupiny Corda magico (ŠS)

16.00 Vernisáž výstavy fotografky SHAI GINOTT (snímky izraelské krajiny inspirovaná Bibli) za účasti izraelského velvyslance J. E. Yaakova Lewiho (MG)

17.30 Film Týden židovské kultury v Holešově, O.M. Morgenstern (KS)

20.00 BERT LINDSEY - Stálý host Metropolitaní opery v New Yorku zpívá známé spirituály. (KS)

Pondělí: 28.7.

17.30 ÚKLID – Prybyrannja. Komorní pseudokabaret o úklidu v domácnosti i v duši. Ester Kočičková a Katryna Kolcová. (DC)

19.00 ARNOŠT LUSTIG a Dr. FRANTIŠEK CINGER - beseda (KS)

21.00 Modlitba za Kateřinu Horowiczovou - televizní film, za účasti autora scénáře Arnošta Lustiga. (KS)

Úterý: 29.7.

17.30 Koncert skupiny AVONOTAJ, Šumperk (ŠS)

19.00 KAROL EFRAIM SIDON a DR. LEO PAVLÁT - beseda literáta a ředitele Židovského musea v Praze. (ŠS)

21.00 Všichni moji blízcí - český film, Režie: Matěj Mináč (KS)

Středa : 30.7.

17.30 Koncert skupiny TIFERET (ŠS)

19.00 Židovská rodina v USA - přednáška, ing. Karel Bartošek a Jan Bartošek (ŠS)

21.00 Na konci světa doleva - film Izrael 1998 (KS)

Čtvrtek : 31.7.

17.00 Koncert skupiny KLEZMERIM z Prahy (ŠS)

18.30 Poslední pogrom - promítání filmu a přednáška, Mgr. Petr Pálka (ŠS)

20.00 Film Týden židovské kultury v Holešově (ŠS)

21.00 Koncert JIŘÍHO HOŠKA A DOMINIKY HOŠKOVÉ - Koncert s čtením z Písně písní v podání Jiřího Zapletala a Evy Horké (ŠS)

Pátek: 1.8.

16.00 YOCHAVED z Třebíče, Židovsko - chasidský taneční soubor; výuka židovských tanců. (NA)

17.00 Koncert skupiny EL-JAZZ-ER (Hradec nad Svitavou) (ŠS)

18.30 ŽIDOVSKÁ ŠKOLA - Budeme společně rozebírat různá témata, jako jsou např. co je židovství, židovské náboženství a mystika atd. (ŠS)

20.30 KABALAT ŠABAT - zahájení šabatu. Bohoslužba pod vedením kantora ing. Viktora Davida Schwarze (ŠS).

22.00 ALEXANDR SHONERT A NATHALIE SHONERT - Koncert při svíčkách. ŽIVOT V GHETTU - Bohumil Švarc čte z povídek kroměřížského rodáka Maxe Grünfelda (ŠS)

Sobota : 2.8.

09.00 YOCHAVED (Třebíč) Židovsko - chasidský taneční soubor. (NA)

10.30 ŠACHARIT - Sobotní ranní bohoslužba pod vedením kantora ing. Viktora Davida Schwarze. (ŠS)

15.00 TUMBALALAJKA (Police nad Metují), klezmer a jidiš písně (ŠS)

16.00 ETIKA A SEXUALITA V BIBLI - přednáška, ThDr. Jiří Beneš, ŠS

18.00 Na hřiště házená Holešov vystoupí JARMULA BAND (Polsko), HA CHUCPA (Brno), KLEC (Praha)

Podrobnosti najdete na <http://www.olam.cz/festival/>. Vstup na všechny akce je zdarma.

Proč by měl křesťan znát židovskou kulturu a historii?

Na takovou otázku je dobré se podívat z toho pohledu, nakolik nás zajímá naše křesťanská kultura. Pokud chceme plně porozumět své křesťanské víře, nelze to bez pochopení židovských kořenů. Právě Židé se totiž stali vyvoleným národem Božím v jeho díle spásy. Tento národ od počátku uchovával Boží slovo, které mu bylo zjeveno a které jsme i my křesťané převzali a zařadili do Bible jako Starý zákon. Jestliže se hlásíme k Božímu slovu, které bylo lidem předáno před příchodem Ježíše Krista, je jistě vhodné poznávat i kulturu lidu, který po mnoho staletí jako jediný národ na světě uváděl Bohem zjevený řád do svého života. Pak je také třeba brát v úvahu, že s příchodem křesťanství nevznikly automaticky nové modlitby a obřady. První naše křesťanské bohoslužby se vyvinuly z židovských obřadů

a dodnes v nich mají zcela jasně své kořeny. Jistěže i židovská kultura neustrnula na místě a rozvíjela svým směrem. Ale i to pro nás může být zajímavé, když si porovnáme, co do kultury v dalších dvou tisíciletích vneslo křesťanství a jak se vyvíjely formy vyjadřující židovské přesvědčení.

otec Josef

Vloni jsem se zúčastnil několika pořadů Týdne židovské kultury a některé akce ve mně zanechaly hluboký dojem. Představení a koncerty ve Staré synagoze, návštěva židovského hřbitova, zahájení šabatu... Podobně hovořili další návštěvníci festivalu z naší farnosti. Pojed'te letos také! Uvidíme se tam?

Pavel Ludvík

Co nového v semináři?

Opět stojíme na konci akademického roku a máme za sebou další rok formace na cestě ke kněžství. Někteří z vás sledujete každý měsíc seminární novinky na stránkách OLDINu, my bychom zde rádi krátce shrnuli, co se od Vánoc událo. Na konci března jsme strávili víkend s otcem arcibiskupem na bývalé faře ve Vysokých Žibřidovicích. Zhruba v polovině dubna přijali naši bratři ze 3. ročníku službu lektora, což je pověření ke službě Božímu slovu. O měsíc později jsme přivítali na ministrantském dnu ministranty z brněnské diecéze a pak už jen zkoušky a zkoušky. **J** Konec června je také tradičně čas jáhenských a kněžských svěcení. Během prázdnin nás ještě čekají různé praxe, než v září opět nastoupíme po exerciciích do semináře. Ně kterým bohoslovcům od vás došly pozdravy a ujištění o vašich modlitbách a naší milou povinností je vám vyřídít jejich poděkování. Dovolíme si citovat Jana Pavla II., který v adhortaci Pastores dabo vobis (čl. 41) píše, že záležitost kněžských povolání je životní problém, který více než kterýkoli jiný leží církvi na srdci a jemuž má proto patřit větší láska každého křesťana. Mnohokrát vám za seminář děkujeme za tuto lásku, kterou bohoslovcům projevujete, za modlitební i každou jinou podporu.

Štěpán Horký a Lad'a Sovadina

Farní zprávy

Konec školního roku

Ve čtvrtek 26. června se koná program pro děti na ukončení školního roku. V 17 hod. bude v kostele sv. Vojtěcha pro děti bohoslužba slova a vyhodnocení jejich práce v misijním programu MOST. Pak bude v suterénu a před kostelem zábavný program a opékání na rožni. Pro děti budou zajištěny špekáčky.

Pout' ke svaté Anně

V Kvítkovicích je v neděli 27. července pout' sv. Anny, patronky kostela. Mše svatá bude v 9 hodin. Na letošní pout' jsou zváni

zejména všichni ti, kteří se zasloužili o obnovu zdejší kaple.

Na poděkování všem, kdo přispívali finančně, svojí prací či jinou pomocí, bude ve středu 30. července v 19 hod. uspořádán koncert duchovní hudby na historické nástroje. Vystoupí P. Jaroslav Konečný a Tomáš Najbrt. Před tím bude mše sv. v 18 hod., na kterou je pozván rektor semináře, Mons. Vojtěch Šíma.

Adorační den

Ve čtvrtek 7. srpna se v Otrokovicích koná adorační den dle rozpisu arcidiecéze. Zahájení bude v 8:00 hod. v kostele sv. Vojtěcha vystavením Nejsvětější svátosti k celodenní adoraci. Program na zakončení se svátostným požehnáním začne v 18 hod.

Křty a pohřby za poslední období:

Křty:

Nicole Rumler, Vladimír Bílek

Poslední rozloučení:

Marie Dohnalová, Jan Jedlička, Josefa Trojancová, Karel Dostál

Schůzka pastorační a ekonomické rady farnosti

V pondělí 2.6.2008 se sešla nově zvolená pastorační a ekonomická rada farnosti. Její členové na schůzce prezentovali své představy o svém působení v radě a upozorňovali, co by se mělo řešit. Další schůzce se koná již 23. 6.

Kdy vyjde další Farní občasník?

Další číslo Farního občasníku vyjde v neděli 31. srpna 2008. Jeho uzávěrka bude 17. srpna 2008. Redakce děkuje všem autorům příspěvků v tomto čísle a těší se na další články, názory a náměty. Můžete je v písemné podobě předat komukoli z členů redakce. Ušetříte nám mnoho práce, jestliže text zašlete elektronicky na adresu obcasnik@volny.cz.

Zprávy z diecéze

Dny lidí dobré vůle

Dny lidí dobré vůle se na Velehradě konají ve dnech 3. – 5. července 2008. Na programu je soutěž ve fotbalových dovednostech pro veřejnost, ruční přepisování Bible, několik výstav fotografií, setkání vozíčkářů, program časopisu IN! aj. V pátek 4.7. od 15 do 18 hod odpolední program pro rodiny s dětmi Velehrad dětem. Vysílá Rádio dobré vůle.

Večer lidí dobré vůle se koná 4. 7. v 19:30 hod. Moderují P. Prokop Siostrzonek a Lucie Výborná, mezi účastníky budou Jiří Pavlica s Hradišťanem, Ewa Farna, Petr Bende a další. Koncert přenáší Česká televize a Český rozhlas 1 – Radiožurnál.

Národní pouť se koná v sobotu 5. 7. 2008 na svátek svatých Cyrila a Metoděje. Mše svatá v bazilice: 6:30, 7:30, 8:30 (celebrují novokněží ČR), 9:45 modlitba svatého růžence v bazilice, 10:30 slavnostní poutní mše svatá (kardinál Giovanni Coppa a biskupové Čech, Moravy a Slezska), přenáší Česká televize a Český rozhlas Praha.

Malá pouť (neděle 6.7.) Mše svatá v bazilice: 7:30, 10:00, 15:00 hod.

Doprava: Odjezdy vlaků z Otrokovic do Starého Města: 5:59, 6:26, 7:01, 7:58, 8:58. Odtud pěšky nebo poutními autobusy na Velehrad.

Poutní autobusy jezdí kyvadlově z nádraží ČD ve Starém Městě se zastávkou na nadjezdu i ze záchytného parkoviště u podjezdu. Doprava je zajištěna v pátek 17-23 hod, v sobotu 8-20 hod.

Podrobné informace najdete na <http://www.velehrad2008.cz>

Slavnostní otevření poutní cesty Sv. Hostýn - Velehrad

3. července 2008

- Pouť bude zahájena svátostným požehnáním v 8.15 hod. na Sv. Hostýně, poté společný odchod směr Zlín
- Příchod do Zlína - v 18.30 hod. společná mše svatá ve farním kostele sv. Filipa a Jakuba za účasti biskupů

4. července 2008

- 7.00 hod. odchod ze Zlína na Velehrad od kostela sv. Filipa a Jakuba
- Předpokládaný příchod na Velehrad před 18.00 hod., zde program navazuje na Dny lidí dobré vůle.

Důležité informace:

Zpáteční cestu z Velehradu si zajišťuje každý sám.

S sebou si vezměte svačinu, dobrou náladu a dobré pohodlné boty.

Délka trasy je přes 55 km, první den cca 25 km a druhý den cca 30 km .

Případné informace na tel: 573 381 693

Zprávy z farnosti

Farnost v pohybu

Jestli Pán Bůh při tom všem, co se dnes ve světě děje, stačí ještě sledovat i nás v Otrokovicích, musí uznat, že po Velikonocích se naše farnost dostala skutečně do pohybu. Ve farnosti proběhlo množství akcí (farní zábava, oslavy svátku sv. Vojtěcha, první svaté přijímání, biřmování, volby do farní rady, slavnost Božího těla), podnikli jsme nespočet společných turistických akcí

(Dolomity, Lednice, Hostýn, Jízda králů Vlčnov, Velehrad, Kroměříž, Staré Hutě aj.), mezi nimiž si zvláštní oblibu získaly cyklovýlety. A už vůbec nepočítám akce TOM. Každá taková akce vyžaduje přípravu, někdy velmi složitou; organizátora, který je ochoten vše zajistit a připravit, a účastníky, kteří si nabídky váží a využijí ji. Díky patří všem, kteří jsou ochotni podobné akce zorganizovat, i těm, kteří se jich účastní.

Pavel Ludvík

Osa V – Po stopách Tomíků....

Oteplilo se a tak jsme se jednu květnovou sobotu s děckama nejen z oddílu, ale i Kvoče vydali na výlet. A že nás nebylo málo: 7 holek a dvakrát víc kluků s vedoucíma Pepou a Žánem. Srazili jsme se všichni 17. května ráno na zastávce v Kvítkovících. Jelikož někteří po ránu ještě nebyli úplně připraveni k celodenní túře, autobus nás kousek svezl. Z Buchlovic už jsme ale museli po svých nahoru na hrad. Ještěže počasí bylo překrásné a my plní energie, takže kopec byl zdolán bez problémů v krátkém čase.

Tam na nás čekala odměna v podobě prohlídky hradu Buchlova a polední svačínová přestávka. Přidali se k nám též Václovi a Rafajovi, takže celkem nás bylo 30 výletníků. Poté jsme se vydali nalézt kořeny našeho farního oddílu do

Starých Hutí, kam se jezdívalo na první letní tábory. Cestou se hrály oblíbené

hry střechy, bomba a medvěd. A jak to bývá na táboře každý večer, u táboráku si každý opekli špekáčky a poté následovaly hry, týkající se činnosti oddílu. Děcka byli rozděleni do třech skupinek a snažili se poznat své vedoucí ze starých fotek a odpovídali na test o historii oddílu. Nejlepší čekala sladká odměna a všechny jsme oslavili krásnou dvacetiletou historii našeho turistického oddílu rychlými špunty. Čas se však nahnul a museli jsme zpátky na autobus,

který nás dovezl domů do Otrokovic.

Akce byla parádní! A kdo lituje, že nejel, tak ať nezoufá... brzy bude další!

Monika Matějčková

Cyklovýlet Lednice

Cyklo Lednice byla farní cykloakce pro všechny věkové kategorie, které se zúčastnily děti, mládež i osoby blížící se seniorskému věku. Proběhla 8.5. 2008 a jejím cílem byl Lednicko-valtický areál.

17 lidí a 17 bicyklů z naší farnosti se setkalo na vlakáči už v 6.40. Ráno byla sice pěkná zima, ale den sliboval skutečnou nádheru. Za pomoci služeb společnosti Časem dojezd (ČD)

jsme se měli převravit do Břeclavi. Když vlak přijel, ukázalo se, že to nebude jednoduché. Volných sedadel ve vlaku byl sice dostatek, ale našich kol bylo moc. Sami zaměstnanci ČD nevěřili, že jsme bicykly do vlaku naskládali. Je však pravda, že jsme je museli dávat do 2 vrstev nad sebou a po krátkém časem přeházet, protože nějaký cestující vyseďal dřív a své kolo měl uvnitř hromady.

Z nádraží v Břeclavi jsme vyrazili na kolech směr Lednice, ale hned na první zastávce na Janově hradě jsme se neseťkali, protože ho někteří minuli. Na dalším srazu u zámku Lednice jsme už byli všichni. Někteří se šli podívat na akvária a minaret, další bloumali zahradami a jiní testovali místní zmrzlinu.

Zdatnější skupina pak vyrazila směr Valtice kolem Apollonova chrámu, Třech grácií, záhadně minula kapli sv. Huberta

a vynořila se na křižovatce s cedulí „vítá vás obec Hlohovec“. Namísto pohodové cyklostezky tak kousek do Valtic dofuněla po asfaltce, která stačila překvapit táhlým kopečkem.

Jim v patách jsme jeli my ve skupině s nejmladšími a nejstaršími účastníky, ale v půli cesty jsme to vzali zkratkou rovnou do Břeclavi. Počasí bylo nádherné, turistika to byla nenáročná, protože u každé památky se odpočívalo, jedlo a pilo. Kus cesty jsme putovali se s k u p i n o u z Hradčovic vede-

nou o Pavlem Stuškou – spirituálem AGKM. V Poštorné jsme ještě stihli prohlídku kostela Navštívení Panny Marie, který zdaleka poutá pozornost svou cihlovou červení.

Na staveništi, co připomínalo nádraží v Břeclavi, jsme se opět všichni setkali. Po složitém vyjednávání, zda a jak umístit naše kola do vlaku, jsme je nakonec naházeli do poštovního vagónu a vyrazili k domovu.

V Otrokovicích ještě poslední ahóój, sjezd několika odvážlivců kolmo po schodech do podchodu a už se rozjíždíme do svých domovů. Celkem jsme ujeli 35 – 40 km, někteří (co zabloudili) i přes 50. Všichni účastníci snad potvrdí, že to nebyla náročná akce. Příště můžete jet i vy – věk nerozhoduje.

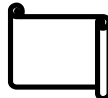
Pavel Ludvík

Pleteme pro malomocné

Čím více dostáváme v tiché adoraci, tím více můžeme rozdělit v našem činném životě. (Matka Tereza)

V knihovně se nám pomalu plní bedničky obvazy. Příze máme dostatek. 4. června jsme do Brna odeslali 500 Kč

Nadaci sv. Františka z Assisi jako poštovné k odeslání obvazů do Indie.

Jste pilné a pracovitě. Děkujeme a přejeme všem pěkný odpočinek doma u vody i v lese.

M. Šmiková a M. Knápková

Ministrantský fotbalový turnaj

V sobotu 31. 5. nastal pro mnohé ministranty dlouho očekávaný den. V sousedních Napajedlích se totiž konal děkanátní turnaj ve fotbale. Uznejte sami, že na takové akci prostě nesměli naši kluci chybět. A tak jsme vyrazili.

Začátek byl trochu napínavý. To když někteří vůbec nedorazili a někteří zaspali. Nakonec se nás ale sešlo přece jenom dost, a tak jsme mohli vyrazit. Když jsme přijeli do Napajedel, v kostele právě

probíhala mše, kterou to vlastně všechno začalo. Po ní jsme se pak přesunuli na hřiště, šup do dresů a hurá na to! Hrál se ve dvou skupinách. Mladší kluci hráli ve složení Pepa Divoký, Jindra Hartmann, Filda Balloš, Denis Bilík, Vojta Rařaja a Peťa a Pavel Blahušovi. Kluci postupně hráli se Zlínem a pak s Malenovicemi. Oba zápasy sice prohráli, ale fakt se moc snažili. Mezitím už na vedlejším hřišti probíhaly boje mezi staršími. Naše sestava: Pepa Honzík, Karel Oldřich, Žán, Afro, Hippi (Honza Maňák) a Jaňos (Míša Janík). Hned v prvním zápase nás čekali domácí. Zápas to byl jako hrom, atmosféra parádní – napajedelské fanyšky a naši menší kluci celý zápas soutěžili o to, koho bude víc slyšet. Musím říct, že kluci byli úplně super a fandili jak o život. A protože jsme naše skvělé fanoušky prostě nemohli zklamat, vyhráli jsme 2:0! Dál už to šlo jak na drátku. Další tři zápasy a tři vítězství – proti Malenovicím 3:1, Zlínu 5:1 a Spytihněvi 3:1, a tak jsme postoupili až do finále! Mezitím naši menší kluci bojovali o konečné páté místo s Bílovicemi. Sice prohráli, ale byli fakt dobří, a tak ani nebyli moc zklamaní.

A to už nastal vrchol dnešního dne. Bylo tu finále a v něm nás čekal kdo jiný než domácí borci z Napajedel. Už už jsme po očku pokukovali po nádherném poháru pro vítěze, který byl nachystaný opodál, někteří už dokonce přemýšleli, na kterém místě v našem kostele by se tak nejlíp vyjímal. A zase vypukla ta ohromná atmosféra,

naše malé kluky je zase hodně slyšet. Ale co to? Naše nožky nějak ne a ne poslouchat. Jednoho do nich chytaly křeče, druhému

zas místo do branky mířily vedle jak ta jedle a ne a ne se trefit. Prostě nám to už nějak nešlo a tak se stalo, že jsme to 2:1 prohráli. Po závěrečném vyhlášení vítězů jsme ještě dorazili poslední zbytky od oběda (kuřecí stehýnka – to byla mňamka!) a vyrazili směr domov. Vrátili jsme se nejenom celí opálení a unavení, ale taky rozhodnutí, že příští rok si to zas určitě zopakujem a tentokrát ten pohár už opravdu dovezeme!

Honza Žalčík

Poděkování

Děkujeme za ocenění naší práce ve farnosti, kterého se nám dostalo v Olomouci z rukou Otce arcibiskupa Jana Graubnera. Přijímali jsme ho s vědomím, že je to také ocenění práce mnohých ochotných spolupracovníků, bez kterých bychom to sami nezvládli. Dík proto patří také jim všem.

Manželé Knapkovi

Májová je lepší než televize

Tak tohle na mě vyhrkl můj syn, když jsem ho cestou domů z kostela upozorňovala, že opět nestíháme večerníček. „To nevadí. Májová je lepší než televize!“

Zírám na to, vždyť vloni nechtěl chodit! Všimli jste si, kolik dětí letos přicházelo na májovou? Co je asi tak přitahuje? Já myslím, že je to modlitba růžence. Ne v lavici, ale u oltáře, blízko svatostánku, s mikrofonem v ruce a na kolenou. (Já se dětem ani nedívám. Je tam fakt dobře. Zkuste to někdy.)

V této souvislosti si vzpomínám na rozhovor s otcem A. Ruckim, vysílaný kdysi na Proglasu. Vyprávěl, jak v jedné farnosti nemohl získat tamní mládež, když

vymýšlel různé akce, soutěže, ohňostroje a kdovíco. A ono nic. Pak to zkusil jinak – modlitbou u svatostánku s pár mladými. Za několik setkání se přidávali další a další. Odcházeli ze znuřených diskoték a šli se raději modlit. A když se jich otec ptal, proč nejsou na diskotéce, odpovídali: „Otče, my se tam už na ty opilce nemůžeme dívat. Nebaví nás to. V kostele je to lepší!“

Děkuji tedy ze srdce těm, kteří to letos pro naše děti tak báječně vymysleli, zvláště otci Josefovi, katechetkám i těm, kdo nám hráli a zpívali. A ještě o jedno vás prosím. Vydržte to s našimi dětmi, když vás to trochu ruší! „Kukaň“ je sice výborná věc, a to myslím vážně, ale děti se hrnou k oltáři a ne do kukaně.

Michaela Kocháňová

Zdravice o. Radka Sedláka

Pozdravujte v Otrokovicích!

Tak těmito slovy se s námi loučil o. Radek Sedlák, když jsme za ním byli v Troubkách u Přerova v závěru postní doby. S malým zpožděním srdečně pozdrav vyřizujeme.

Do Troubek nás otec pozval, abychom lidem přichystali křížovou cestu, která vznikla za jeho působení u nás (šlo o obrazy z rukou podmalované hudbou a texty). V sobotu jsme s otcem pobese-

dovali, sdělili, co je nového a prohlédli si fotky - bylo vidět, že se místní děcka pod vedením o. Radka opravdu nenudí (cyklovýlety, výlety, táboráky, apod.). Farnost je to živá, otec se činí. V neděli po křížové cestě jsme se zúčastnili i setkání biřmovanců – otec mluvil o desateru. Návštěva byla velmi příjemná a domů jsme nespěchali. Na závěr už jen zbývá vyřídit otcova slova celé naší farnosti: „Pozdravujte v Otrokovicích!“ Tož tak J

Za všechny zúčastněné, Veronika

Ptáme se kněze

V zahraničí je často vidět, že při Otče náš se lidé modlí s rukama rozepjatýma podobně jako kněz. Bývá to k vidění i v našich kostelích, i u nás v Otrokovicích...

Pozvednuté ruce bývaly v nejstarších dobách křesťanů běžným postojem při modlitbě. Postupně však tento zvyk zůstal uchován pouze při liturgii u duchovních. V dnešní době se však tento způsob obnovil hlavně v některých komuni-

tách a hnutích církve. V tomto prostředí vznikají i písně typu: „...my zvedáme svoje dlaně, ...“. Při takovém zpěvu pak někdy dochází k rozporu, že všichni o tom zpívají, ale žádná zvednutá dlaň není vidět. Podle mého názoru je jen dobře, když se člověk v postojích při modlitbě vyjadřuje svobodně, pokud tím zbytečně nestrhává na sebe pozornost.

otec Josef

Stručná liturgika - postoj stání, řeč zvonů

Po malém uvedení do smyslu vnějších postojů při bohoslužbě se dnes zamyslíme nad tím, co vyjadřuje, když při mši stojíme. Úcta před nekonečným Bohem vyžaduje i přiměřené chování - jako první nás jistě napadne pokleknutí. Úcta se projevuje i stáním, to určitě známe z etikety. Když přijde někdo, ke komu máme úctu, povstaneme, rozmlouváme s ním vestoje. Stání tedy znamená, že se vzchopíme, že jsme pozorní, bdělí, připravení něco udělat - proto stojíme např. při čtení evangelia: jsme pozorní k tomu, co nám říká Ježíš, jsme připraveni vykonat, k čemu nás vybízí. Stáním projevujeme Bohu úctu jako věrní sluhové či připravení bojovníci. Stání je také výrazem vykoupeného lidství, vznešenosti Božích dětí: to můžeme vnímat u křesťanů východní tradice, kde je tradicí během celé liturgie stát. Také první křesťané se rádi modlili vestoje. Stání je také postojem radostného očekávání příchodu Pána: podle knihy Zjevení (7,9; 15,2) vyvolení v nebi stojíce velebí Boha. Stání by ale mělo být řádné, nikoli nedbalé.

Při mši svaté stojíme od začátku vstupního zpěvu až do vstupní modlitby, při čtení evangelia (pokud se před evangeliem zpívá aleluja s veršem, povstaneme již při tomto zpěvu; nese-li se k ambonu evangeliář, povstaneme, když jáhen evangeliář pozvedne nad hlavu), při vyznání víry, při přimluvách, od modlitby nad dary až do konce zpěvu Svátý (těm, kdo jsou mimo lavice - tedy u nás pod kůrem či podél zdi chrámu, biskupové doporučují pokleknout po Svátý až v okamžiku, kdy kněz před proměňováním vztahuje ruce nad dary se slovy např.: „Proto prosíme: Sešli rosu svého Ducha...“, a vstát po odpovědi na výzvu „Tajemství víry“), od modlitby Páně do

pozdravení pokoje a pak po svatém přijímání vstaneme všichni s knězem k modlitbě po přijímání a k požehnání a odchodu liturgického průvodu. Při mimořádnostech se řídíme pokyny kněze, jáhna či přísluhujících. Je samozřejmé, že senioři a nemocní zaujmou postoj podle svých možností.

Podívejme se ještě na jedno znamení, které na rozdíl od jiných je dobře známé i nevěřícímu světu. Tímto znamením jsou zvony. Chrám je naplněn Boží přítomností, ale Bohu náleží i vnější svět, dálka, která obklopuje naše chrámy. Zvuk zvonů zaplňuje tento vnější prostor pro Boha, Pána nebe i země. Zvony zvěstují světu radostné události: zvou nás do chrámu k Ježíšově oběti a ke slyšení radostné zvěsti, provázejí snoubence z chrámu po svaatebním slibu, vítají biskupa... Provázejí na poslední cestě ale také naše zemřelé bratry a sestry. Vyzývají k modlitbě Anděl Páně (nezapomínáme na pravidelnou recitaci této nádherné modlitby?), dříve volaly k modlitbě při různých nebezpečích (přírodní živly apod.), protože dříve si lidé byli více vědomi své závislosti na dobrotě Boží. Hlas zvonů nám také připomíná, že směřujeme do nebeského domova. K pozornosti nás také vybízí zvonek u sakristie: volá, že posvátné dění právě začíná, a lid povstává, protože očima víry vidí v knězi Krista. Také při proměňování nám hlas zvonků připomíná nejdůležitější chvíli mše (proto jsme také v naší farnosti odstranily z bohoslužby zvonění, která neměla opodstatnění, pak více vynikne právě to důležité).

„Prosíme tě, Pane, sejmi z nás naše nepravosti, ať jsme hodni vejít do veslatyně s čistou duší.“

Štěpán Horký

Rozhovor s otcem biskupem Josefem

Svatost biřmování uděloval v našem kostele otec biskup Josef Hrdlička. Při této příležitosti poskytl Farnímu občasníku rozhovor:

Jak bychom měli prakticky ve farnostech podporovat rodiny s dětmi?

Kostel má být místem, kde se každá rodina cítí plně přijata, vítána, má být jakýmsi zázemím a domovem srdce každému člověku i rodině ve farnosti. Je dobré, když kněz se na rodiny pravidelně obrací povzbudivým slovem, když pochválí jejich obětavost a odvahu přijmout děti, když jim připomene, že jejich oběti nejsou ztrátou, ale Bůh jim na každou odpoví.

Vadí vám, když děti v kostele hlučí?

Řekl bych, že děti jsou většinou v kostele velice hodné. Pokud mají své určité projevy (hlasové, pohybové), měli bychom to brát velkoryse, už vzhledem k tomu, jaké mínění má Ježíš o dětech, když je dává dospělým za vzor. („Nebudete-li jako děti...“) Když se tu a tam ozve nějaký ten dětský hlásek, je to spíš dobré a nadějně znamenání. („Z úst dětí a nemluvnat sis připravil chválu.“) – Samozřejmě, pokud se dítě hlasitě a usedavě rozpláče, mělo by se s ním hned na chvíli odejít, aby se utišilo a lidé nebyli rušeni.

Jste předsedou komise pro liturgii. Jak by měla liturgie reagovat na přítomnost dětí v kostele?

Z projevů hlavního celebranta by měly děti vždy vycítit, že jsou vítané a že jsou brány na vědomí. Že se s nimi počítá. I v kázání by měly být pasáže, které v dětech rezonují jejich přirozenou radostností a mají ohled na jejich fantazii, slovník a styl myšlení. Děti jsou na to docela vnímavé a dovedou vděčně, někdy i spontánně reagovat.

Je důležité se věnovat i dětem mimo farnost?

Určitě ano. V tom by mohli vyniknout právě laici. Kněz by jim měl dát široký prostor důvěry, aby uplatnili své nápady a vlohy. My duchovní bychom se měli u rodičů spíš učit, jak přistupovat k dětem. V tom jsou odborníky hlavně oni. Práce s dětmi „mimo kostel“ je důležitá. Já-drem, prioritou ale zůstává vlastní život s Bohem, svátosti, modlitba.

Jakou konkrétní podporu by mohli projevit mládeži starší lidé, babičky, dědečci, kteří se už nemohou přímo podílet na činnosti s dětmi?

Starší lidé mají svou životní zralost, zkušenost, mají srdce schopné obětí, porozumění, umějí nést životní kříže, darovat dětem čas, a to někdy víc než sami rodiče. Většinou jsou i oni často vděční, když se o tuto jejich péči stojí. Umět to využít i v životě farnosti by bylo jistě přínosem.

Pokračování na další straně

Je stanoven jednotný program přípravy snoubenců na sv. manželství nebo si to každá farnost zajišťuje sama?

Ano, vyžaduje se závazné absolvování katechezí s cílem hlouběji si osvojit pravdy víry a zejména svátost manželství a vše, co souvisí s naplňováním lásky v rodině, v soužití manželů a výchově dětí. Kněží mají pověření a důvěru, aby sami volili potřebnou formu a styl vedení katecheze.

Jaký je význam Center pro rodinu, jak s nimi arcibiskupství spolupracuje?

Máme v diecézi 9 center pro rodinu v různých větších městech. Cílem je pomáhat rodinám prožívat v každodenních situacích ideál křesťanského rodinného života. Nabízejí rodinám různé formy setkávání a sdílení, prohloubení duchovního života manželů, poznávání zákonitostí mezilidských vztahů, upevnění života víry, poradenství,

pomoc při zvládání problémů při výchově. Nabízejí i preventivní programy podpory rodin a pomoc pro neúplné rodiny a rozvedené. Přípravují setkání a akce seniorů a pomoc pro handicapované děti. Tato centra spolupracují s kněžími ve farnostech, aby tato služba rodinám vycházela z konkrétních potřeb rodin.

V kázání jste se zmínil o odvaze. Jak se projevuje odvaha v každodenním životě?

Křesťanská odvaha znamená, že člověk „ví, komu uvěřil“, neskrývá se se svou vírou, nestydí se za ni, nemá strach a falešné ohledy, dovede jít druhým vstříc, pomoci jim hledat odpovědi na jejich otázky, být schopným vést dialog. A především máme vědět toto: Obrátit může me jen ty, které milujeme.

*Otce biskupa Josefa se ptal
redaktor Pavel*

Odpustky - II. část

V 2. letošním čísle přinesl Farní občasník základní informace o odpustcích: co jsou zač a základní podmínky pro jejich získávání. Nyní se podívejme již konkrétně na úkony, při kterých můžeme získat plnomocné odpustky (částečným odpustkům se již zvláště věnovat nebudeme, i když by si to bezesporu zasloužily).

Plnomocné odpustky, které je možné získat každý den:

n Četba Písma svatého alespoň půl hodiny – s náležitou úctou k Božímu slovu, text musí být schválen katolickou církevní autoritou (lze použít i Český ekumenický překlad), musí se jednat o duchovní četbu. Věřící, který z rozumného důvodu nemůže číst, může textu naslouchat (i z nahrávky).

n Adorace před Nejsvětější svátostí alespoň půl hodiny (není podmínkou, aby byla Nejsvětější svátost vystavena na oltáři).

n Pobožnost křížové cesty – nutno ji vykonat před zastaveními křížové cesty, kterou tvoří 14 křížů, k nimž může být přidáno i vyobrazení zastavení. Mezi zastaveními přechází alespoň ten, kdo vede tuto pobožnost. Není nutné meditoval o každém zastavení zvláště, postačí meditovat během pobožnosti křížové cesty obecně o utrpení a smrti Páně. Získat odpustek můžeme také při zbožném sledování televizního či rozhlasového přenosu křížové cesty vedené papežem. Kdo má překážky účastnit se pobožnosti křížové cesty u 14 zastavení, může se po určitou dobu (např. čtvrt hodiny) zabývat zbožnou četbou a medi-

tací o utrpení a smrti Páně.

n Modlitba růžence v kostele, v rodině a kdekoli, kde se věřící shromáždí za dobrým účelem – 5 desátek (bez přerušení) se zbožným rozjímáním příslušného tajemství. Při veřejné recitaci se připojují tajemství tak, jak jsou uvedena v Kancionálu (při soukromé recitaci se nemusí tajemství zmiňovat, stačí o nich rozjímat). K modlitbě růžence postačuje se pomodlit 5 desátek proložených modlitbou Otčenáš (je ale chvályhodné zachovat zvyk pomodlit se vyznání víry a jiné modlitby, které k růženci přidáváme).

Plnomocné odpustky, které je možné získat v určitých dnech:

n Slavnost sv. Petra a Pavla – získává odpustek ten, kdo zbožně užívá zobrazení Ukřižovaného, kříž, medailku, růženec nebo škapulír požehnaný od papeže nebo biskupa. Připojit vyznání víry.

n Při návštěvě baziliky menší (basilika minor – např. Velehrad, Svatý Kopeček, Hostýn) v den slavnosti sv. Petra a Pavla nebo 2. srpna nebo o slavnosti titulu baziliky (oslava světce či tajemství, kterému je kostel zasvěcen) nebo v jeden den v roce dle libovolného rozhodnutí věřícího. Pomodlit se tam vyznání víry a Otčenáš.

n Při návštěvě katedrály – stejné dny jako u baziliky menší, navíc možno o svátku Stolce sv. Petra (22. 2.) a 9. 11. Pomodlit se v ní vyznání víry a Otčenáš.

n Při návštěvě farního kostela – o slavnosti titulu a 2. srpna. Pomodlit se v něm vyznání víry a Otčenáš.

n Ve dnech 1. – 8. 11. – podmínky jsou vždy vyhlášeny v kostele. V tyto dny získáváme odpustky pouze pro duše v očistci (nikoli pro sebe).

n Vykonání duchovních cvičení o délce alespoň 3 dny.

n V hodině smrti – pokud se za svého života umírající obvykle modlíval. Zde nahrazuje obvyklé podmínky pro získání odpustku sama Církev. Připomínám, že zde nejde o odpuštění hříchů, ale o odpuštění trestů za hříchy, které zbývají po odpuštění hříchů. (Nemůže-li se umírající vyzpovídat, ať vzbudí dokonalou lítost.)

n Požehnání Urbi et orbi, sleduje-li věřící se zbožnou myslí průběh v televizi či rozhlase.

n První mše svatá novokněze za účasti lidu.

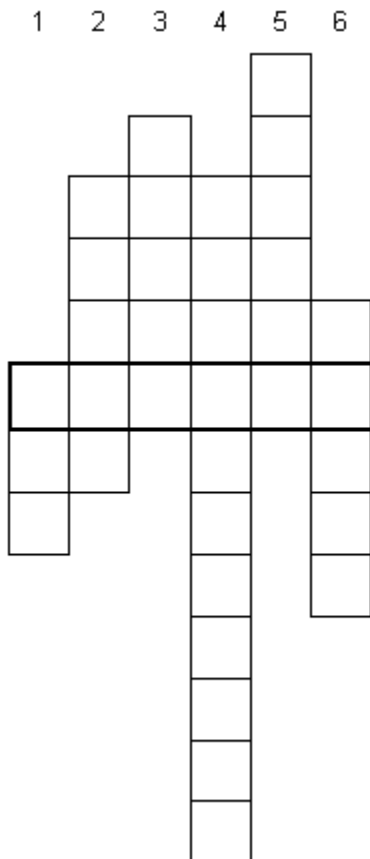
n Vlastní první sv. přijímání nebo zbožná přítomnost na prvním sv. přijímání jiných věřících.

n Obnova křestních slibů o výročním dni vlastního křtu jakoukoli schválenou formou (např. Kancionál, č. 039A).

V tomto výčtu nejsou zahrnuty odpustky vázané k úkonům, s kterými se setkáváme jen příležitostně (pastorační vizitace, zasvěcení rodiny Srdci Ježíšovu atd.) nebo odpustky vázané na liturgické úkony (např. o velikonočním třídení) – tehdy na ně bude upozorněno během bohoslužby. Také jsem neuváděl odpustky vázané na předepsané modlitby, které nejsou uvedeny v Kancionálu. Kromě výše uvedených obecných příležitostí vyhláší Církev možnost získat odpustky i při jiných příležitostech (výročí, milostivé roky...). Nesplníme-li všechny podmínky pro získání plnomocného odpustku, získáme odpustek částečný. Nezapomeňme, že získávání odpustků je velmi účinná pomoc pro duše v očistci.

Štěpán Horký

Pro děti

1. Část kostela
2. Místo, odkud se v kostele předčítá
3. Sedadlo kněze
4. Místo v kostele, kde sídlí Ježíš
5. Místo, kde v kostele sedíme
6. Místo v kostele, kam se přináší obětní dary

V tajence najdete název budovy, kde se všichni scházíme.

Pro zasmání

n „Slečno, co děláte, že máte tak hebounké ručičky?“

„Nic.“

n Malá Romana se poprvé objevila v ZOO. Nejvíce ji upoutal páv. Dlouho na něj koukala s otevřenou pusinkou, pak zatahala maminku za ruku a pravila: „Mami, podívej, jak ta slepice krásně kvete!“

FARNÍ OBČASNÍK vychází příležitostně. Zodpovídá římskokatolický farní úřad, kam také můžete posílat své příspěvky, návrhy i kritiku. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejně! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Řídí redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Duchovní služba, nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice (577 922 337, e-mail: obcasnik@volny.cz, internet: www.otrokovice.farnost.cz)